

være tilfældet. Men man kan ikke på forhånd definere det som gift.

Man skal også være opmærksom på, at dieselolie i sig selv også har skadelige virkninger. Både 10.000 l dieselolie og 1 l farvestof har skadelige virkninger, så man kan ikke stille sagen sådan op, at den hellige grav er velbevaret, hvis man fjerner farvestoffet, for så kan dieselolien flyde let, og så er der ingen problemer overhovedet. Der er under alle omstændigheder store problemer i forbindelse med, at en tankvogn totalskades, det hersker der ingen tvivl om. Men det sker kun i ganske få tilfælde, og Beredsskabsstyrelsen har altså godkendt ordningen. Med hensyn til diskussionen om det miljømæssige henviser jeg til at kontakte miljø- og energiministeren, som kan uddybe disse betragtninger.

Jeg har i hele forløbet henholdt mig til de relevante og kompetente myndigheder. Vi har aldrig nogen sinde fået et forbud eller noget, der bare ligner det, fra de kompetente myndigheder, som ved meget mere om tingene end Skatteministeriet, og vi har selvfølgelig forelagt sagerne hver gang.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal ikke stille flere spørgsmål på den led, men jeg vil måske blot bede ministeren definere begrebet gift, som hr. Bent Hindrup Andersen spurgte om. Hvis det her ikke er gift, vil jeg godt vide, hvad der ellers er gift, for jeg forstår selv begrebet gift som noget, der er giftigt. Men kunne vi få en definition fra ministeren, ville det være godt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan jo spørge om det, for jeg må sige med det samme, at jeg ikke er i stand til at give en præcis definition af ordet gift, og det var nu heller ikke mig, der brugte ordet. Der må åbenbart være en meget klar definition af ordet gift, men jeg er ikke overbevist om, at farvestoffet falder ind under det begreb, og jeg kan i øvrigt spørge hr. Kristen Touborg: Er dieselolie giftig, eller er den det ikke?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Som tidligere nævnt udgår de spørgsmål, der er opført som nr. 10 og 11 (spm. nr. S 474 og S 467) stillet af henholdsvis Frank Dahlgaard og Pia Kjærsgaard, til skriftlig besvarelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til justitsministeren [om uroen i de danske fængsler og ledelsesforholdene i Kriminalforsorgen].

Af Tom Behnke (FP) og Kim Behnke (FP).
(Forespørgslen anmeldt 7/11 97).

Tredje næstformand (Margrete Aukén):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til Dagspressens Finansieringsinstitut. (Nye tildelingskriterier og tilsynsrådets sammensætning).

Af statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen).
(Fremsat 6/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Dette lovforslag skal ses som en forlængelse af de anbefalinger, Medieudvalget fremkom med for snart halvandet år siden, og hvori det blev foreslået, at tilskudsmulighederne skulle gøres bredere.

Der gives nu mulighed for, at Dagspressens Finansieringsinstitut kan yde støtte til produktudvikling, markedsforskning samt planlægning og etablering af nye dagblade. Hertil kommer, at et dagblad nu skal kunne få en form for økonomisk sanering betalt i op til 4 år. En tilsva-

rende udviklingsstøtte, navnlig med henblik på et dagblads udvikling af sine elektroniske muligheder, skal dog medfinansieres fifty-fifty af avisen selv.

Af øvrige initiativer i lovforslaget kan det nævnes, at det eksisterende tilsynsråd udvides med yderligere to medlemmer til fem på en sådan måde, at såvel Danmarks Journalistforbund som Danske Dagblades Forening bliver repræsenteret i tilsynsrådet. Dette initiativ er nyttigt, når det skal vurderes, om støtten er blevet tildelt efter lovgivningens ånd og bogstav. Man kan sige, at vagthundefunktionen er blevet styrket.

Endelig udvides den økonomiske ramme i finansloven til små 11 mio. kr. næste år og små 14 mio. kr. året efter, samtidig med at der gennemføres visse forenklinger af tilskudsordningen. Det er vi godt tilfredse med i Socialdemokratiet.

Jeg må opfordre til, at dette lovforslag ikke bliver opfattet som regeringspartierne hjælpende hånd til nogle bestemte dagblade. Det er altså hverken en lex dit eller dat, men en lov, der kan udstrække den statslige hjælp til de aviser, som helt objektivt opfylder kravene, hverken mere eller mindre. Med forslaget er der bl.a. lagt en redningsplanke ud til nogle aviser, der har eksisteret i mange år, men som har alt for snævre økonomiske rammer til at kunne udvikle sig. På den vis kan vi være med til at sikre den mangfoldighed i det trykte mediebilæde, som mange års ubønhørlig bladdød har medvirket til at ændre til det værre, således som det f.eks. er beskrevet i denne uges nummer af Danske Kommuner, nr. 36.

Med disse få ord kan jeg give Socialdemokratiets støtte til lovforslaget, og vi ser frem til en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Torben Rechendorff (KF):

I et demokrati spiller dagspressen en helt afgørende rolle. Hvordan når signalerne fra rådhus, amtsgårde og Folketing ud til borgerne, og måske navnlig: Hvordan når signalerne fra borgerne ind til de folkevalgte? Svarene på de spørgsmål er afgørende for den stadige udvikling af vores demokrati. Man kan også sige det på en anden måde: Dagspressen lever af politikerne, og – for at der ikke skal være nogen misforståelse – politikerne lever af dagspressen.

Den elektroniske presse i Danmark lever en begunstiget tilværelse; den skønner ikke altid

på det, men sådan forholder det sig jo. Licensmidlerne er betingelsen for vores pålæg om public service, og reklameindtægterne er – tro det hvem der vil – verdens mest gunstige sikkerhedsnet. Den skrevne presse lever derimod af abonnenterne og af annoncørerne, og sådan bør det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse fortsat være, også selv om det fører til bladdød og overlevelseskampe. En egentlig statsstøttet skreven dagspresse er ikke på dagsordenen, og sådan ønsker dagspressen det heller ikke selv. Angsten for sammenkædning af økonomisk støtte og redaktionel indflydelse ligger dybt i enhver bladmand, og godt det samme. Som der står i Medieudvalgets betænkning på side 153:

»Enhver, der har mod, energi og ressourcer til at udgive et periodisk skrift, kan gøre det uden at spørge nogen offentlig myndighed om tilladelse.«

Igen godt det samme. Men alt det betyder jo ikke, at vi skal være uberørte af, at antallet af dagblade i det seneste årti er faldet markant, ligesom det samlede oplag har en vigende tendens. Folketinget kan ikke, og Folketinget skal ikke holde kunstigt liv i dagblade, men vi skal via nogle få ordninger søge at begrænse yderligere indskrænkninger i antallet af dagblade og i samlet oplag.

De tre traditionelle ordninger er som bekendt fritagelse for moms på bladsalg, lavere portosatsler ved avisudbringning og Dagspressens Finansieringsinstitut. Den foreslåede nyordning, som ligger i forlængelse af Medieudvalgets anbefaling i betænkning nr. 1320 fra i fjor, kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig.

Lovforslagets tre elementer – de udvidede muligheder for tilskud fra Dagspressens Finansieringsfond, tilsynsrådets ændrede sammensætning og den øgede bevilling på finansloven til 10,8 mio. kr. i 1998 og 13,8 mio. kr. i 1999 – kan vi altså give vores støtte.

Den ændring, der blev gennemført i 1984, inderbar jo, at planlægning og etablering af nye dagblade samt støtte til sanering af økonomisk meget svage dagblade blev føjet til de eksisterende støttemuligheder. Det støttede vi dengang. Nu udvides støttemulighederne igen, denne gang med bestemmelsen om driftsstøtte i en afgrænset periode til dagblade i en såkaldt trangssituation. Om dette nye element vil opfylde bemærkningerne i lovforslaget, hvor der

bl.a. står, at det er med henblik på at opretholde pluralismen i den danske dagbladssituation, vil jo vise sig. Vi deler naturligvis statsministerens håb.

Må jeg til sidst sige om tilsynsrådets sammensætning, at jeg ikke ved helt bestemt, om det har fundet sin endelige form. Det har vi nogle spørgsmål til i udvalget. Vi er principielt bekymrede, når en minister uanset rang får mulighed for at bestemme flertallet i et udvalg; men hovedsigtet er vi altså enige i.

Ester Larsen (V):

Med dette lovforslag følges Medieudvalgets betænkning op, og i denne betænkning anbefales et flertal en nyordning vedrørende Dagspressens Finansieringsinstitut. Den væsentlige nyskabelse i lovforslaget er, at der åbnes adgang til driftsstøtte til nødlidende dagblade over en længere periode, ja, op til 4 år.

I bemærkningerne til lovforslaget argumenteres der med, at sigtet med lovforslaget er at opretholde pluralismen i den danske dagbladsstruktur. Det er i sig selv et udmærket formål, som Venstre har sympati for. Det er da også den sympati, der har udmøntet sig i de lempeligere post- og momsvilkår, der gælder for dagspressen. Det er den samme sympati, som har udmøntet sig i andre støtteordninger, som Dagspressens Finansieringsinstitut administrerer.

Men Venstre er overordentlig betænkelig ved at udvide viften af støtteligheder med direkte driftsstøtte. Det er umådelig bekymrende, hvis de dagblade, som har vanskeligheder med at klare sig, fordi der er for få, der vil købe deres aviser, nu skal holdes i live gennem skattefinansierede driftstilskud. Det er en tankegang, der byder os imod.

Det fremgår af bemærkningerne, at Medieudvalget vurderer, at det ud fra den nuværende mediesituation må forudses, at relativt få aviser vil være kandidater til at modtage den udvidede støtte. Det er jo i sig selv beroligende, men det, der for mig at se er problematisk, er accepten af selve princippet om statsstøtte til avisdriften. Når et princip én gang er indført, vil det i fremtiden være uhyre nemt blot at dreje på tilskudsskruen eller lempe betingelserne.

Jeg må sige, at Venstre går til udvalgsbehandlingen med overordentlig store betænkeligheder. At forestille sig, at f.eks. Aktuelt fremover skulle kunne bringes på gaden med støtte ikke alene fra fradragsberettigede fagforenings-

kontingenter, men nu også med direkte skatte-kroner, er en tankegang, som det er umådelig svært for Venstre at acceptere.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan naturligvis som andre ordførere være enig i den betragtning, at det er vigtigt, vi har en fri presse. Det er også rigtigt, som hr. Rechendorff sagde med et citat fra Medieudvalgets betænkning, at enhver kan udgive en avis, og at det er en frihed, alle har. Problemet er bare, at det er en meget dyr sag at udgive en avis, og i forhold til tidligere må vi nok sige, at den mulighed, at enhver kan starte sin egen avis, ikke længere eksisterer i realiteternes verden. Den mulighed, der er til stede, vil være at lave sin egen radio. Det er meget billigere, og det er meget lettere end at lave sin egen avis.

Derfor er det ikke så enkelt at sige, at vi bare kan udgive vores egen avis, at det er en del af pressefriheden, og at det har vi alle sammen til rådighed. Det har vi altså i realiteternes verden ikke til rådighed.

Omvendt er vi også enige i de betragtninger, som er kommet frem om, at det ikke er meningen, at staten skal støtte aviser. Men i den forbindelse må man jo altså sige, at de eksisterende dagblade i realiteternes verden får statsstøtte ved, at de har momsfrigørelse og nedsat porto. Det er en støtte, som gives til alle, og det vil i virkeligheden sige, at den mest gives til de store aviser.

Det er derfor, at man nok må spørge sig selv, om det her er nok for at sikre det, som også kaldes pluralismen. Pluralisme i denne forbindelse er ikke så meget det dér med, at alle politiske synspunkter er i pressen. Vi ved udmærket godt, at det ikke skal forstås på den måde, at den danske presse dækker det politiske spekter i Danmark. Det gør den ikke, og det kan vi ikke gøre noget ved; det er vilkår, vi må leve med, fordi vi ikke vil have en statsstyret presse.

Men hvis man skal sikre pluralismen, er det efter vores opfattelse de aviser, som ikke får annoncer – og for at sige det rent ud Information og Kristeligt Dagblad – som i virkelighedens verden har svært ved at overleve. Jeg har svært ved at se, at dette forslag er tilstrækkeligt i den forbindelse, og derfor vil vi under det kommende udvalgsarbejde gerne have undersøgt, i hvilket omfang det her bare er et supplement til det, vi kender i dag, eller det er noget mere sikkert på længere sigt for den dagspres-

se, som ikke får annoncer i samme mål som andre.

I den forbindelse vil jeg ikke inddrage Aktuelt, for Aktuelt er en anden type, også fordi den får penge andetsteds fra. Men det er klart, at hvis man skal lave en principiel ordning i relation til det, som også nogle i Medieudvalget var inde på, nemlig at man skal tilgodese aviser med manglende annonceindtægter, vil den komme i betragtning, for objektivt set hører den også hjemme i den kategori.

Men vi er altså bekymret for to af vores dagblade, som vi kan sige er nicheorienterede og udfylder et rum, som andre i dag ikke udfylder. Det siger jeg, uanset om jeg selv læser de pågældende aviser eller ej, for det er ikke det, der er mit ærinde. Det er simpelt hen, at dansk presse ville blive langt, langt fattigere, hvis de to aviser ikke eksisterede.

Derimod vil jeg sige, at om en avis, som jeg i øvrigt læser daglig, for den er i mit område, nemlig Århus Stiftstidende, er overtaget af Det Berlingske Hus eller ikke er det, tror jeg aldrig jeg vil opdage. Jeg tror ikke, det er det, der spiller den store rolle; derimod tror jeg, at danskerne ville blive fattigere, hvis de to aviser Information og Kristeligt Dagblad ikke eksisterede.

Henrik Svane (RV):

Dagspressens Finansieringsinstitut blev etableret i 1970 og har overordnet til opgave at være med til at sikre et større og mere varieret udbud af aviser, end de rene, rå markedsvilkår ville give. Et stort udbud af aviser er vigtigt for ethvert demokratisk samfund, og derfor ser vi i Det Radikale Venstre med stor alvor på den rolle, som Dagspressens Finansieringsinstitut spiller.

Siden 1970 har vilkårene for dagspressen unægtelig ændret sig en del, og især det voldsomme udbud af elektroniske medier har påvirket dagspressens situation. Det er blevet vanskeligere at være trykt medium i dag, bl.a. fordi de yngste generationer ikke på samme vis er opdraget til at læse aviser. De vil ofte hellere surfe på internettet eller få nyheder fra fjernsynet. Men dagspressen er et vigtigt medium, hvis situation vi derfor bør lindre lidt i konkurrencen med de mere lettilgængelige medier.

I juni 1996 kom Medierådet med betænkningen om medierne i demokratiet, og dette lovforslag er en følge af nogle af Medierådets anbefalinger.

Kort sagt skal mulighederne for tilskud fra Dagspressens Finansieringsinstitut udvides, sådan at det bliver muligt at støtte et projekt i op til 4 år på dagblade, der har flere års driftsperiode bag sig. Tilsynsrådet skal udvides fra tre til fem medlemmer, så repræsentationen i rådet bliver bredere, og finanslovbevillingen skal hæves.

Alle disse forslag ligger i fin forlængelse af Medierådets fornuftige anbefalinger, hvorfor vi i Det Radikale Venstre kan tilslutte os lovforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Enhedslisten kan tilslutte sig det foreliggende lovforslag om ændringer og justeringer i den økonomiske bistand til Dagspressens Finansieringsinstitut. Vi er tilhængere af en mere udfarende rolle i forhold til de eksisterende dagblades situation samt bistand til yderligere etablering af nye dagblade.

Vi støtter, at der kan ydes driftsstøtte til dagblade, der på den ene eller den anden måde har problemer. Vi er tilhængere af, at den skrevne presse skal kunne hamle op med de elektroniske medier, og sammenlignet med den massive investering, der foretages i de elektroniske medier, kan man stille sig det spørgsmål, om vi egentlig gør nok fra det offentliges side i forhold til avisen og det skrevne stof, herunder naturligvis også litteraturen.

Vi vil gerne gå videre som anbefalet af et mindretal i Medieudvalget. Det vil sige, at bevillingsrammen udvides fra de 14 mio. kr. til 30 mio. kr.

Hvad angår nedsættelsen og udvidelsen af tilsynsrådet, støtter vi også det. Vi ønsker med udvidelsen at sikre lønmodtager- og forbrugerinteresser i rådet. Derfor vil vi gerne have indføjet, at Forbrugerrådet og det tekniske personale på lige fod med journalister og udgivere indstiller medlemmerne.

Vi finder endvidere, at det er organisationerne, der suverænt skal udpege disse fire medlemmer. Så kan statsministeren udpege formanden.

Med disse ord vil vi gerne sige, at vi støtter lovforslaget.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den konstruktive holdning til lovforslaget. Det har været en gennemgående linje, synes jeg, hos alle ordførere, at det i et samfund som det dan-

ske uanset tidens informationsteknologiske behov og indsats er sådan, at vi stadig har brug for den skrevne presse. Jeg deler helt det grundsynspunkt. Dagspressen er, som hr. Henrik Svane sagde, et vigtigt medium og vil forhåbentlig forblive det også i det næste århundrede. Vi har det vel med dagspressen, som vi har det med bøger og litteratur, at på en måde er det at forholde sig til ordet og skildringer og journalistik, som man kan i dagspressen, noget, der ikke kan erstattes, men måske suppleres via den moderne informationsteknologi.

Hr. Poul Qvist Jørgensen understregede også det fundamentale punkt, som hr. Henrik Svane var inde på.

Må jeg sige om de konkrete spørgsmål først vedrørende tilsynsfunktionen og tilsynsrådets sammensætning, at det vil jeg anbefale man ser på under udvalgsarbejdet. Jeg vil blot her sige, at jeg meget vel forstår, at flere af ordførerne har peget på, hvor vigtigt det er, at tilsynsrådet også fungerer uafhængigt af statsministeren, og det er jeg helt enig i. Grundtanken bag den form for støtte, vi har lagt op til her, er jo netop at fastholde det, hr. Torben Rechendorff så rigtigt sagde, nemlig det principielle i ikke at sammenblande statsstøtte med den fri presse, men som hr. Torben Rechendorff understregede, kan man ikke se bort fra, at der er visse problemer.

Jeg takker også for støtten fra Det Konservative Folkepartis side til denne profil, driftsstøtte i en afgrænset periode, der også kan være længere, men dog afgrænset og veldefineret i håb om at sikre pluralismen, mangfoldigheden i dansk presse.

Hr. Bent Hindrup Andersen var inde på eventuelt at inddrage Forbrugerrådet og det tekniske personale i udpegningsfunktionerne blandt dem, der indstiller til tilsynsrådet. Jeg vil anbefale, at man simpelt hen tog det op under udvalgsarbejdet om lovforslaget.

Hr. Aage Frandsen understregede de små blades betydning for, at man kan bevare en tilstand, hvor man kan tale om mangfoldighed, om pluralisme. Jeg er enig i det grundsyn. Jeg er enig i den grundholdning, at pluralismen, mangfoldigheden, også og ikke mindst er betinget af, at vi kan bevare de små dagblade som selvstændige dagblade. Økonomisk støtte via de store dagblades hele eller delvise opkøb af de mindre dagblade vil således ikke sikre den pluralisme, som vi taler om her, og som Medieudvalget jo selv har påpeget.

Jeg er glad for, at forslaget her bygger på det flertal, der tegnede sig i Medieudvalget, og jeg har også noteret mig, at der inden for mediebranchen selv er enighed om, at det kan være nødvendigt med støtte for at bevare pluralismen i dansk dagspresse, som hr. Torben Rechendorff også pegede på.

Det er jo et tilskud af en forholdsvis begrænset størrelsesorden, 7 mio. kr. fra statstilskuddet og et tilsvarende beløb fra Finansieringsinstituttet selv, i alt 14 mio. kr. årlig til udviklingsstøtte efter lovens § 3, stk. 1. Det understreger, at vi først og fremmest sigter på at støtte netop de mindre dagblades overlevelsesmuligheder, som flere af ordførerne var inde på.

Til fru Ester Larsens mere principielle spørgsmål, om staten overhovedet skal give støtte til, at enkeltaviser kan overleve, er vel at sige, at det til syvende og sidst er et reelt politisk valg, man skal foretage her. Jeg føler, at svaret til fru Ester Larsens principielle spørgsmål er, at så længe vi kan holde tingene adskilt, som hr. Torben Rechendorff var inde på, og holde statsstøtten adskilt fra indflydelsen fra den skrivende frie funktion, har argumenterne, som Medieudvalgets flertal har påpeget, meget på sig, og derfor har regeringen også fulgt det op i praksis, og derfor takker jeg for de konstruktive tilkendegivelser, der har været fra ordførerne.

Øg med hensyn til hr. Bent Hindrup Andersens ønske om at gå videre vil min indstilling nok være, at vi startede med det forslag, der ligger her på økonomisiden, så hvordan det fungerede og indhøstede de nødvendige erfaringer som grundlag for eventuelle nye overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Ændret klagestruktur m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 5/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Formålet med dette lovforslag er at harmonisere klagestrukturen på skatte- og afgiftsområdet, og det drejer sig om op imod 40 forskellige love, der skal ændres.

Hovedreglen bliver, som det fremgår af teksten, at afgørelser kun kan påklages én gang, og at Landsskatteretten i afgørende sager bliver klageinstans. Der skal fremover betales gebyrer for alle klager til Landsskatteretten, p.t. er det 600 kr., og virkningsdatoen bliver den 1. april 1998, dog for visse af områderne for toldområdet bliver det senest den 1. oktober 1999.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget, fordi vi mener, det vil øge rigtigheden i og tilfiden til konkrete afgørelser, og vi ser det også som en fordel, at Told- og Skattestyrelsen bliver mest muligt uafhængig ved klagebehandlingen. Man skal jo i høj grad fra styrelsens side rådgive de lokale told- og skatteregioner.

Omkring konsekvenserne i øvrigt af dette lovforslag så accepterer vi også, at man nedlægger tre nævn, nemlig Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene.

Vi er også enige i, at der må ske en omplacering af ressourcerne internt i departement og styrelser osv. for at klare disse omlægninger af opgaverne.

Der blev udarbejdet en rapport i april 1997 af en arbejdsgruppe, og der var jo en meget venlig modtagelse af denne rapport. Lovforslaget har været til høring, og det var rapporten i sin tid også, og de er blevet positivt modtaget, så vi kan i helhed anbefale lovforslaget gennemført.

Jens Løgstrup Madsen (V):

I Danmark har vi et meget kompliceret skattesystem, et skattesystem, som ofte efterlader skatteyderne i en meget vanskelig situation uden gode muligheder for at håndhæve deres rettigheder.

Venstre er på borgernes side. Vi ønsker et enklere skattesystem, og vi ønsker at styrke retssikkerheden i det bestående skattesystem, som vi har.

Der er gode ting i det forslag, som skatteministeren på regeringens vegne her har lagt frem. Fra Venstres side synes vi, at det kan være en god tanke, at vi samler klageadgangen. Der er mange gode ting i, at sidste administrative klageinstans er Landsskatteretten, men det afgørende er, hvordan og hvorledes de procedurer, der skal bruges i forhold til Landsskatteretten, bliver, og dér havde vi gerne set, at man fra regeringens side havde taget hensyn til bl.a. de indvendinger, der var kommet fra Dansk Advokatråd.

Så fra Venstres side vil vores endelige stillingtagen til lovforslaget afhænge af, hvordan og hvorledes udvalgsarbejdet falder ud.

Vi har også bemærket, at man i forbindelse med lovforslaget ønsker, at der systematisk skal indføres gebyrer for klager. Det er ikke noget, som vi i Venstre bifalder, men Venstres endelige stilling til lovforslaget vil altså afhænge af, hvordan og hvorledes udvalgsarbejdet falder ud.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne læse ordførertalen op:

Det Konservative Folkeparti kan kun tilslutte sig det her forslag, hvis det rent faktisk også vil lette behandlingen af klager fra borgere inden for skatte-, told- og afgiftsspørgsmål.

Et af de afgørende punkter på vores dagsorden er at sikre, at forslag fra skatteministeren med løfte om administrative lettelser ikke indeholder en skjult agenda: at regelforenkling i virkeligheden betyder flere skatter. Men det ser ikke ud til, at det er tilfældet med det her forslag.

Omlægningen af klagesystemet taler til den enkelte borgers fordel. At lade Told og Skat gå ind og vejlede alle told- og skatteregioner direkte sikrer borgerne en ensartet behandling. Vi har hermed forhåbentlig set det sidste tilfælde, hvor told- og skatteregionerne individuelt fortolker samme sag forskelligt.

Udskillelsen af behandlingen af borgernes klagesager fra Told og Skat til Landsskatteretten vil sikre den enkeltes retssikkerhed, da det